

2.3. Vodi li takva odredba o izboru mjerodavnog prava iz drugih razloga do toga da ispitivanje pobijanih ugovornih odredbi treba provesti prema pravu one države u kojoj tuženi poduzetnik ima svoje sjedište?

3. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje:

Kako u tom slučaju treba odrediti pravo koje se primjenjuje na sudski nalog?

4. Neovisno o odgovoru na prethodna pitanja:

4.1. Je li odredba sadržana u Općim uvjetima poslovanja prema kojoj se na ugovor koji je u okviru elektroničke trgovine sklopljen između potrošača i poduzetnika sa sjedištem u drugoj državi članici treba primijeniti pravo države sjedišta tog poduzetnika nepoštenu u smislu članka 3. stavka 1. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima ⁽³⁾?

4.2. Podliježe li obrada osobnih podataka od strane poduzetnika koji u okviru elektroničke trgovine sklapa ugovore s potrošačima koji imaju prebivalište u drugim državama članicama, u skladu s člankom 4. stavkom 1. točkom (a) Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka ⁽⁴⁾, neovisno o pravu koje se inače primjenjuje, isključivo pravu države članice u kojoj se nalazi poslovni nastan poduzetnika koji provodi obradu ili je poduzetnik dužan poštovati propise o zaštiti podataka i onih država članica na koje je usmjerena njegova poslovna djelatnost?

⁽¹⁾ SL L 110, str. 30. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 1., str. 269.).

⁽²⁾ SL L 199, str. 40. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 6., str. 73.).

⁽³⁾ SL L 95, str. 29. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.).

⁽⁴⁾ SL L 281, str. 31. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 7., str. 88.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. travnja 2015. uputio Symvoulío tis Epikrateias – Anonymi Geniki Etairia Tsimenton Iraklis (AGET Iraklis) protiv Ypourgos Ergasias, Koinonikis Asfalis kai Koinonikis Allilengyis

(Predmet C-201/15)

(2015/C 221/05)

Jezik postupka: grčki

Sud koji je uputio zahtjev

Symvoulío tis Epikrateias

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Anonymi Geniki Etairia Tsimenton Iraklis (AGET Iraklis)

Tuženi: Ypourgos Ergasias, Koinonikis Asfalis kai Koinonikis Allilengyis

Prethodna pitanja

1. Je li norma nacionalnog prava, kao što je članak 5. stavak 3. Zakona 1387/1983, koja kolektivno otkazivanje u određenom poduzeću uvjetuje dopuštenjem Uprave, koje se izdaje na temelju kriterija: a) uvjeta na tržištu rada, b) stanja poduzeća i c) interesa nacionalnog gospodarstva, u skladu, posebno, s odredbama Direktive 98/59/CE ⁽¹⁾ i, općenito, s člancima 49. i 63. UFEU-a?

2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje, je li norma nacionalnog prava takvog sadržaja u skladu, posebno, s odredbama Direktive 98/59/CE i, općenito, s člancima 49. i 63. UFEU-a kada postoje ozbiljni socijalni razlozi, kao što su teška gospodarska kriza i posebno visoki stupanj nezaposlenosti?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 98/59/EZ od 20. srpnja 1998. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na kolektivno otkazivanje (SL L 225, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 8., str. 86.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. svibnja 2015. uputio Kammarrätten i Stockholm (Švedska) –
Tele2 Sverige AB protiv Post- och telestyrelsen**

(Predmet C-203/15)

(2015/C 221/06)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Kammarrätten i Stockholm

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Tele2 Sverige AB

Tuženik: Post- och telestyrelsen

Prethodna pitanja

1. Je li opća obveza zadržavanja podataka o prometu koja obuhvaća sve osobe, sva sredstva elektroničke komunikacije i sve podatke o prometu bez ikakvih razlika, ograničenja ili iznimki u svrhu borbe protiv kriminaliteta (kako je opisano u zahtjevu za prethodnu odluku) u skladu s člankom 15. stavkom 1. Direktive 2005/58/EZ ⁽¹⁾ uzimajući u obzir članke 7., 8. i 15. stavak 1. Povelje o temeljnim pravima Europske unije?
2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje, može li se obveza zadržavanja iznimno dopustiti:
 - a) ako je pristup nacionalnih tijela zadržanim podacima određen na način (opisan u zahtjevu za prethodnu odluku), i
 - b) ako su sigurnosni zahtjevi uređeni na način (opisan u zahtjevu za prethodnu odluku), i
 - c) ako svi relevantni podaci moraju biti zadržani tijekom šest mjeseci, računajući od dana kad je komunikacija završena te potom izbrisani na način (opisan u zahtjevu za prethodnu odluku)?

⁽¹⁾ Direktiva 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama) (SL 2002 L 201, str. 37.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 52., str. 111.)